

cialt problem, finder vi det rigtigt at ophæve den sidste rest af kriminalisering af den enkelte prostituerede.

§ 199, der indeholder bestemmelserne, er en forældet og utidssvarende bestemmelse. Når den ikke er blevet ophævet for længe siden, er det efter min opfattelse, fordi det hænger sammen med, at samme paragraf alt andet lige har ydet en vis beskyttelse af den individuelle prostituerede, selv om det naturligvis har været svært at få øje på for den, som det handler om.

Som politikere er vi ofte blevet beskyldt for dobbeltmoral på grund af indholdet i § 199. Det har vi levet med, fordi der ikke har været et ordentligt, et andet alternativ. Med lovforslaget, som det er udformet fra justitsministeren nu, er det lykkedes at kombinere afkriminaliseringen af den individuelle prostituerede med den beskyttelse, idet det i overgangsbestemmelserne understreges, at prostitution ikke er et legalt erhverv, der kan implementeres og anvendes i anden lovgivning, eksempelvis a-kasselovgivning og selskabslovgivning.

Jeg nævnte tidligere, at der er to parter i en prostitutionshandel, nemlig den prostituerede og den prostituerende. Der er altså tale om to mennesker, der hver for sig er nødt til at tage ansvaret for egne handlinger. Det kan vi nok ikke hindre eller udrydde, uanset hvad vi ellers mener om det, når det drejer sig om voksne mennesker, men det er efter vores opfattelse ikke acceptabelt, når det drejer sig om børn og unge under 18 år.

Derfor har vi også stor sympati for den del af forslaget, der går ud på at kriminalisere kunder til prostituerede, der ikke er fyldt 18 år. Vi mener, at vi som samfund bør gøre, hvad det er muligt for at forebygge prostitutionsdebuten blandt helt unge, hvilket i øvrigt også er helt i overensstemmelse med FN's konvention om børns rettigheder.

Forslaget har været sendt til høring i en meget bred kreds, og personligt er jeg meget glad for de høringssvar, der er fremkommet. Jeg er specielt glad for at have modtaget høringssvaret fra Østersøkommissær Ole Espersen, der understreger den alvorlige dimension i den internationale organiserede kriminalitet, og det understreger også alvoren i problematikken.

Der er ingen tvivl om, at vi har at gøre med et område, der både aktuelt og potentielt rummer meget international kriminalitet. Efter min opfattelse er vi som nationalt parlament forpligtet til at ajourføre og klargøre lovgivningen,

hvis den udøvende myndighed skal have en chance for at dæmme op for udviklingen, pågribe bagmændene og hjælpe ofrene.

Det fremgår specielt af en lang række høringssvar fra interesseorganisationer som Ligestillingsrådet og Danske Kvinders Nationalråd, at man ikke finder beskyttelsen af de unge vidtgående nok. Det håber jeg på en positiv og konstruktiv debat i udvalget om. Fra Socialdemokratiets side ser vi frem til udvalgsarbejdet, og som det fremgår, støtter vi justitsministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Else Marie Mortensen taler meget fint om, at de prostituerede skal have hjælp – det er vi enige i i Dansk Folkeparti – og jeg vil derfor godt spørge fru Else Marie Mortensen, hvordan det så kan være, at en af de foreninger, organisationer, der specielt hjælper narkoprostituerede rigtig godt, nemlig Reden, har så store problemer med at få deres organisation til at køre på grund af manglende økonomisk støtte fra det offentlige.

Det er sådan, at ved budgetforhandlingerne i Århus og i København stillede Dansk Folkeparti forslag om, at den organisation skulle have forøgede midler fra det offentlige, fra kommunerne, fra amterne, men det lykkedes ikke at få flertal for det; dog lykkedes det i Århus at få en lille bevilling igennem, men det var kun sådan med lodder og trisser.

Et af de partier, der var modstander af det, var altså Socialdemokratiet, og derfor undrer det mig, at fru Else Marie Mortensen så alvorsomt kan tale om de her problemer, når hendes parti reelt ikke støtter det, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Nu har jeg selv den ære at sidde i Redens bestyrelse, og derfor kan jeg også med ganske rolig samvittighed sige, at Socialdemokratiet – både den nuværende socialminister og tidligere socialdemokratiske medlemmer af Socialudvalget, tidligere socialministre, Socialdemokratiet i Københavns Kommune og mange andre steder – nok er dem, der mest aktivt har støttet Reden.

Reden er en dygtig, frivillig organisation, som jeg ikke kan udtrykke nok beundring og respekt for. Dens dygtighed betyder imidlertid også, at den hele tiden knopskyder. Den bruger